

கலைஞர்
100
1924 - 2024

மூரசலி

Murasoli

www.murasoli.in

நிறுவனர் : கலைஞர் மு. கருணாநிதி

murasolidaily@gmail.com

தொடக்கம்: 10.8.1942 - முரசு: 83 - ஒலி: 199 - திருவள்ளூர் ஆண்டு 2056 - மாசி 16 - வெள்ளிக்கிழமை 28 பிப்ரவரி 2025 - சென்னை 44 பக்கங்கள் Established: 10.8.1942 - Volume: 83 - Issue 199 - Thiruvalluvar Year - 2056 - Maasi 16 - Friday 28 February 2025 - Chennai 44 Pages ₹ 5.00

இந்தித் திணிப்பை என்றும் எதிர்ப்போம் —

4

இந்திய ஒருமைப்பாட்டை சிதைக்கும் தேசவிரோதிகள் யார்?

நம் உயிருடன் கலந்திருக்கும் தலைவர் கலைஞரின் அன்பு உடன்பிறப்புகளுக்கு உங்களில் ஒருவன் எழுதும் மொழிப் போர்க்களம் குறித்த நான்காவது பாகம்.

இனத்தையும் மொழியையும் காக்கும் போராட்டக் களம் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் எப்போதும் முதன்மையாக நிற்கும். 1949 செப்டம்பர் 17 அன்று தி.மு.க. தொடங்கப்பட்டு, மறுநாள் சென்னை ராயபுரம் ராபின்சன் புங்காவில் நடந்த முதல் பொதுக்கூட்டத்தில் கொட்டும் மழையில் கூடி நின்ற தமிழ் மக்களிடம் உரையாற்றிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், “பெரியாரே.. நீங்கள் அளித்த பயிற்சிப் பக்குவம் பெற்ற நாங்கள், உங்கள் வழியிலேயே சர்க்காரை எதிர்த்து சிறைச்சாலை செல்லத்தான் வேண்டுமோ விடுக்கிறோம். தொடக்க நாளாகிய இன்றே!” என்று அறிவித்தார்.

இனத்தையும் மொழியையும் காக்கும் போராட்டக் களம் என்றால் கழகம் எப்போதும் முதன்மையாக நிற்கும்.

தி.மு.க. கழகம் பிறந்தது முதல் இந்த 75 ஆண்டுகளாக சந்திக்காத களம் இல்லை. எதிர்கொள்ளாத அடக்குமுறைகள் கிடையாது. வழக்குகள், சிறைவாசம், உயிர்த்தியாகம் எல்லாவற்றையும் தாங்கித்தான் தாய்மொழியும் தமிழையும் தமிழர்களின் உரிமையையும் காக்கின்ற மகத்தான இயக்கமாகத் திகழ்கிறது. அதனால் தான், தி.மு.க. ஒரு போராட்டத்தைக் கையில் எடுத்தால் இந்தியாவை ஆட்சி செய்பவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்-அலறுகிறார்கள். நம்மை நோக்கி தேசவிரோதிகள் என்று குற்றம்சாட்டு கிறார்கள். இந்திய ஒன்றியத்தின் பன்முகத் தன்மையையும் மொழி வழிப் பண்பாடுகளையும் சிதைத்து, ஒற்றுமையைக் குலைப்பவர்கள் தான் உண்மையான தேசவிரோதிகள்.

மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் 1937 இல் இந்தியைத் திணித்தபோது திராவிட இயக்கம் முன்னெடுத்த போராட்டம் தமிழர்களை இன உணர்வு கொள்ளச் செய்தது. பெல்லாரி சிறையில் பெரியார் வாடினார். சைதாப்பேட்டை கிளைச் சிறையில் அண்ணா அடைக்கப்பட்டார். 73 பெண்கள், அவர்களின் கைக்குழந்தைகள் உள்பட தமிழர்கள் பலர் சிறை சென்றனர். தமிழர்கள் எழுச்சிமிக்க போராட்டத்

தினால், 1939 இல் இந்தித் திணிப்பைத் திரும்பப் பெற்றார் அன்றைய பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் சென்னை மாகாண ஆளுநர்.

முதல் மொழிப் போர்க்களத்தில் நாம் வெற்றி பெற்றாலும், போர் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஏனெனில், இது வெறும் மொழித் திணிப்பு மட்டுமல்ல. இந்தித் திணிப்பை முன்னே விட்டு, அதன் தொடர்ச்சியாக இந்த மண்ணை சமஸ்கிருதமயமாக்கும் சதித்திட்டத்துடன், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீது நடத்த நிறைக்கும் படையெடுப்பு இது. அதைத் தான் தொடக்க காலத்திலிருந்தே தெளிவாக உணர்ந்து போராடி, முறியடித்து வருகிறது திராவிட இயக்கம்.

இந்தியும் தமிழையும் போல ஒரு மொழி தானே, கற்றுக்கொள்ளக்கூடாதா என்று கரிசனத்துடன் பேசுகிறவர்களிடம், “சமஸ்கிருதத்திற்குப் பதில் தமிழிலேயே கோவில்களில் அர்ச்சனை செய்யலாமா? தமிழும் செம்மையான மொழிதானே?” என்று கேட்டுப் பாருங்கள். அவர்களின் உண்மையான நோக்கமும் அவர்களின் அடையாளமும் அம்பலமாகிவிடும். அதனால்தான் இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

மூதறிஞர் ராஜாஜிக்குப் பிறகு, 1948ஆம் ஆண்டு பள்ளிகளில் மீண்டும் இந்தி கட்டாயப் பாடம் என அறிவிக்கப்பட்டபோது, தந்தை பெரியார் தனது தளபதியான பேரறிஞர் அண்ணாவை போராட்டக் களத்தில் சர்வாதிகாரியாக அறிவித்து, மொழிப்போருக்கானத் திராவிடப் படையைக் களம் காணச் செய்தார். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த பண்பாளர் ஓமந்தூர் ராமசாமியார் அவர்கள் தந்தை பெரியாரிடம் கலந்துரையாடி, தமிழ்நாட்டிற்கு மதிப்பளித்ததன் விளைவாக இந்தித் திணிப்பு கைவிடப்பட்டது. எனினும், இந்தியா விடுதலை அடைந்தபிறகும், குடியரசு நாடாக ஆன பிறகும்

தி.மு.க. கழகம் பிறந்தது முதல் இந்த 75 ஆண்டுகளாக சந்திக்காத களம் இல்லை.

ஒன்றிய அரசின் மூலமாக இந்தித் திணிப்பு முயற்சிகள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருந்தன. இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்தி மட்டும்தான் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழி என்று அதில் இடம் பெற்றிருந்த வடஇந்தியத் தலைவர்கள்

சிலர் வலியுறுத்தியபோது, சென்னை மாகாணத்தை சேர்ந்த காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினரான டி.டி.கே. கிருஷ்ணமாச்சாரி போன்றவர்கள் அதனை எதிர்த்து தங்கள் கருத்து களைப் பதிவு செய்தனர். அரசியல் சட்டத்தையே இந்தி மொழியில்தான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சிலர் பிடிவாதம் பிடித்த போது, பண்டித ஜவகர்லால் நேரு போன்றவர்கள் அதனை ஏற்காமல் இந்தியாவின் அனைத்து மாநிலங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் அதனை நிறைநிறுத்தினர். ஆட்சி மொழியாக இந்தியும், இணை ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலமும் இருக்கும் என அறிவித்தனர்.

உங்களில் ஒருவன்

நேரு போன்ற தலைவர்கள் ‘வேற்றுமையில் ஒற்றுமை’ காணும் இந்தியாவை உருவாக்கினார்கள். அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களும் இந்தி மட்டுமே ஆட்சிமொழி என்பதற்கு எதிராக டெல்லியில் குரல் எழுப்பினர். இன்றைக்கு இந்திய ஒன்றியத்தை ஆட்சி செய்கின்ற கட்சியின் தலைவர்கள் இந்தியைத் திணிப்பதும், அதை ஏற்க மறுத்தால் தமிழ்நாட்டிற்கு நிதி ஒதுக்காமல்

சொல்கிறார்கள்.

ரயில் பயணத்தில் இந்தி பேசும் மாநிலத்தவர்கள் தமிழர்களை இந்தியில் திட்டினால், பதிலுக்கு நம்மவர்கள் அவர்களைத் தமிழில் திட்ட முடியாதா? சுயமரியாதை உணர்வும் சூடும் சுரணையும் உள்ள தமிழர்கள் அப்படித் தான் செய்வார்கள். இங்குள்ள பா.ஜ.க. வினர் எப்படிப்பட்டவர்களோ!

ஆதிக்க உணர்வுடன் திணிக்கப்படும் மொழிகளை சுயமரியாதை உணர்வுடன் எதிர்த்து நிற்கும் வலிமை தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் உண்டு. ரயில் நிலையங்களில், அஞ்சலகங்களில் உள்ள பெயர்ப் பலகைகள் தொடங்கி, ஒன்றிய அரசு அலுவலகங்களில் இந்தியே முதன்மையாக இருப்பதை எதிர்த்து, அந்த இந்தி எழுத்துகளை அழிக்கும் போராட்டத்தைத் திராவிட இயக்கங்கள் தொடங்கின.

திராவிடர் கழகத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கிற அரசியல் இயக்கம் உருவாகிவிட்டாலும், இந்தி

னார். இத்தகையத் தொடர் போராட்டங்களுக்குப் பிறகே, ரயில் நிலைய பெயர்ப் பலகைகளில் முதலிடத்தில் இருந்த இந்தி எழுத்துகளுக்குப் பதிலாக, தமிழ் முதலிடம் பிடித்தது.

அந்தந்த மாநில ரயில் நிலையங்களிலும் அவரவர் தாய்மொழி முதன்மையாகவும், இந்தி எழுத்துகள் அடுத்ததாகவும், ஆங்கிலம் மூன்றாவதாகவும் இருக்கிற தென்றால் அதற்கு திராவிட இயக்கம் முன்னெடுத்த மொழிப் போராட்டமே காரணமாகும். தமிழை மட்டுமல்ல, இந்தி ஆதிக்கத்திடமிருந்து மற்ற மாநிலத்தவர்களின் தாய்மொழியையும் காப்பதற்கு திராவிட இயக்கத்தின் உறுதியான இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புணர்வே முதன்மையாக உள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபின், 15 ஆண்டுகளில் இந்தியை மட்டுமே ஆட்சிமொழியாக நிறுவவதற்கான சட்டப்பிரிவுகளை முன்வைத்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை அன்றைய ஒன்றிய அரசு முயன்றபோது, 1957ஆம் ஆண்டில் முதன்

வஞ்சிப்பதுமாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டிய தமிழ்நாட்டு பா.ஜ.க தலைவர்களோ, இந்தி தெரியாத தமிழர்களை நோக்கிவடமாநிலத்தவர்கள் திட்டினால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது என்றும், வடமாநிலங்களுக்கு சென்றால் உணவகங்களில் ஆர்டர் பண்ண முடியாது என்றும், கழிவறை செல்வதற்குக் கூட இந்தி தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்றும் எல்லோரும் எள்ளி நகையாடும் வகையிலான அற்பக் காரணங்களைச்

ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, தமிழைக் காப்பதில் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கிகளாக இரண்டு இயக்கங்களும் செயல்பட்டன. 1952 ஆகஸ்ட் முதல் தேதி அன்று திருச்சி ரயில்வே ஸ்டீப்பின்பின் ஒரு பகுதியில் இருந்த பெயர்ப்பலகையில் இந்தி எழுத்துகளைத் தந்தை பெரியார் அழிக்க, மற்றொரு பகுதியில் இருந்த பெயர்ப்பலகையில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரும் அவருடன் ஊர்வலமாக வந்த தி.மு.க. கழகத்தினரும் இந்தி எழுத்துகளை அழித்த

முதலாகத் தேர்தல் களம் கண்டு, இரண்டு உறுப்பினர்களுடன் நாடாளுமன்றத்தில் நுழைந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். நம் இயக்கத்தின் மக்களவை உறுப்பினர்களான திருவண்ணாமலை தருமலிங்கமும், சொல்லின் செல்வர் ஈ.வெ.கி.சம்பத்தும், பிரதமர் நேரு இருந்த அவையில் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து முழங்கினர்.

தொடர்ச்சி 3-ஆம் பக்கம்